

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 116 Stemmer mod 3.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie. Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov Nr. 472 af 28. November 1942 om Priser m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 574).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 115 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 13⁵⁵ med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1946 til 31. Marts 1947.

Mødet hævet Kl. 13⁵³.

19de Møde.

Fredag den 30. November Kl. 13⁵⁵.

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, for at hun som Ordfører for Forslagsstillerne kan forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Paa den kommunistiske Gruppens Vegne skal jeg hermed forelægge *Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invaliderrentenydere samt kronisk syge.*

Det foreliggende Lovforslag tilsigter at komme de gamle, Invaliderrentenyderne og de kronisk syge til Hjælp med et kontant Beløb, 100 Kr. til enlige og 170 Kr. til Ægtepar samt 20 og 30 Kr. til de Aldersrentenydere og Invaliderrentenydere, der er kommet paa Hjem. Da Rigsdagen i Sommer behandlede Forslaget om midlertidig Hjælp til Rentenydere, var alle Partier enige om, at en Forhøjelse af Renten var paakrævet. Det fremgaar dog ikke af Statsministerens Programerklæring, at et saadant Lovforslag er umiddelbart forestaaende. Det, der er sagt i Programerklæringen i den Anledning, er en Udtalelse i temmelig vage og ubestemte Vendinger. At Forholdene for vore gamle, for Invaliderrentenyderne og for de kronisk syge er under al Kritik, turde vel være de fleste Medlemmer af dette høje Ting bekendt. De i Sommer udbetalte Beløb, de 100 Kr. og de 170 Kr., har mange af dem været nødt til at spise op, og de har ikke kunnet anvende noget til Beklædningsgenstande og andre Ting, som de havde haardt Brug for, eftersom Krigen jo har stillet store Krav til deres smaa Indtægter. Det fremgik da ogsaa af den daværende Socialministers Forslag i Sommer, at det Beløb, man dengang foreslog og gennemførte til Rentenyderne, skulde dække den Tid, der allerede var forløbet.

Vi staar nu midt i Vinteren, hvor Udgifterne til Brændsel og Lys gør et temmelig graadigt Indhug i de gamles og Invalidernes alt for karrige Rente, og det er forstaaeligt, at der hos disse Medborgere avles Bitterhed